

شیوع ویروس کرونا و جنایات کرونای جمهوری اسلامی

در زندانها

اخبار و گزارشاتی که از شرایط زندگی زندانیان در زندان های جمهوری اسلامی تاکنون منتشر شده است و همچنین اخبار درگیری های زندانیان با نیرو های سرکوب رژیم، خبر از جنایتی بزرگ می دهد که جان هزاران زندانی را به خطر انداخته است.

طی هفته های اخیر و با شیوع ویروس کرونا در سراسر کشور ، شاهد بالا گرفتن اعتراضات زندانیان و درگیری ماموران حفاظتی و "نیروهای یگان ویژه" با زندانیان و سرکوب وحشیانه آن ها بوده ایم. هراس به حق زندانیان از خطر مرگ به خاطر شیوع ویروس کرونا در سیاهچال های رژیم و عدم انجام کمترین اقدامات حفاظتی دولت جهت حفاظت از جان و امنیت زندانیان ، باعث شورش آن ها در چند زندان کشور شده است. تاکنون از شورش و درگیری زندانیان با زندانبانان در زندان های پارسیلون خرم آباد، الیگودرز، سقز، مهاباد، تبریز، شیراز، همدان و اهواز خبر رسیده است. این شورشها به دنبال اعتراضات برحق زندانیان به عدم وجود حداقل ضوابط و امکانات بهداشتی در زندان، آن هم در شرایط شیوع ویروس کرونا اتفاق افتاده اند. در همه این زندان ها، به رغم ادعای کذب علی اصغر جهانگیر، رییس سازمان زندان های کل کشور ، مبنی بر این که "زندانها بایستی روزانه و مستمر ضدعفونی شوند و وسایل بهداشتی در دسترس زندانیان قرار گیرد و زندانبانها هم از آموزش لازم برخوردار شوند" در عمل هیچ گونه وسائیل بهداشتی در اختیار زندانیان گذاشته نشده است. سرانجام چندی پس از انتشار اخبار شیوع وسیع کرونا در کشور، زندانیان زمانی که شاهد شیوع کرونا در میان خود بودند و می دیدند که زندانبانان هیچ گونه اقدامی جهت جلوگیری از ابتلای زندانیان به این ویروس مرگبار از خود نشان نمی دهند، زبان به اعتراض گشودند. برای نمونه در زندان تبریز وقتی زندانبانان با بی مسئولیتی تمام زندانیان جدید را بدون طی دوره قرنطینه به بندها منتقل کردند ، این امر منجر به اعتراض و شورش در زندان تبریز گشت. یا در زندان تهران بزرگ (فشافویه) یک زندانی مبتلا به کرونا را به بهداری برده و بعد هم دو باره به بند برگرداندند، در حالی که این زندانی باید حتما به بیمارستان منتقل می شد. در این رابطه، مسئولین زندان می گویند که بیمارستان ها به دلیل بدهی سازمان زندان ها به آن ها ، از پذیرش بیماران زندانی خودداری می کنند!

این مثال ها گوشه ای از برخوردهای ضد مردمی جمهوری اسلامی با هزاران زندانی در کشور و بویژه زندانیان سیاسی در مقطع شورش های اخیر را نشان می دهند. طبیعی است که وقتی زندانیان می بینند که زندانبانان دارند با جان آن ها بازی می کنند ، خشمگین شده و دست به اعتراض می زنند. اما مسئولین زندان هم به عنوان بخشی از رژیم دار و شکنجه جمهوری اسلامی به جای رسیدگی به خواست بر حق زندانیان، پاسخی جز سرکوب وحشیانه برای آن ها در چنته نداشته و ندارند. با این حال بر اساس اخبار منتشر شده شورش زندانیان در زندان خرم آباد و سقز به فرار تعدادی از زندانیان منجر شد به طوری که از زندان سقز حدود ۸۰ زندانی قادر به فرار و گریز از چنگال دژخیمان جمهوری اسلامی و شرایط مرگبار سیاهچال های این حکومت شدند.

مطابق گزارشات منتشره ، در برخی از زندان ها، نیرو های امنیتی وحشیانه زندانیان را به رگبار گلوله بستند. اساساً در هرجائی که زندانیان به طور دسته جمعی دست به اعتراض زده اند ، نگهبانان دست به اسلحه برده و به طور مثال به سوی زندانیان به جان آمده در الیگودرز شلیک کردند. با چنین برخورد سبعانه ای از طرف

نگهبانان سپاهچال های جمهوری اسلامی، بر اساس گزارشات منتشر شده در زندان شیپان اهواز ، حداقل ۱۵ زندانی در نتیجه تیراندازی نیرو های امنیتی جان باختند و تعدادی هم در آتش سوزی ای که در این زندان رخ داد، کشته و مجروح شدند. نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی حتی بعد از خاتمه شورش، زندانیان را بیرحمانه شکنجه نمودند؛ به طوری که در زندان شیپان اهواز زندانیان را در حیاط زندان لخت کرده و مورد ضرب و شتم قرار دادند.

شورش بر حق زندانیان و ضرب و شتم و کشتار زندانیان توسط جمهوری اسلامی در شرایطی که ویروس کرونا حتی بدون چماق سرکوب جمهوری اسلامی هم به اندازه کافی از میان محرومان جامعه قربانی می گیرد، خشم و نفرت خانواده های زندانیان و کل افکار عمومی را برانگیخته است. مقامات جمهوری اسلامی در مقابل خشم توده ها و اعتراض و شورش زندانیان، از زبان کار به دستان قوه قضائیه ادعا کرده اند که به زندانیان آزادی مشروط داده اند. اما ادعاهای قوه قضائیه این رژیم مبنی بر آزادی مشروط زندانیان به دلیل شیوع ویروس کرونا اساساً شامل زندانیان سیاسی ای که بالاتر از ۵ سال محکومیت دارند نمی شود و به این ترتیب شیوع ویروس کرونا به موقعیتی برای جمهوری اسلامی به منظور حذف اسرای سیاسی مخالف رژیم تبدیل گشته است.

برخورد سرکوبگرانه جمهوری اسلامی با اعتراضات بر حق زندانیان در شرایطی که سازمان زندان ها هیچ گونه اقدام حفاظتی از آن ها در مقابل شیوع ویروس کرونا نکرده و نمی کند ، خود افشاگر چهره رژیمی است که برای جان انسان ها هیچ ارزشی قائل نیست. این حوادث همچنین نشان داد که جان زندانیان در خطر است. در رابطه با شرایط حاکم بر زندان ها در جمهوری اسلامی باید توجه داشت که بر اساس گزارشات منتشر شده در جریان قیام آبان ماه ، حداقل ده هزار نفر دستگیر و زندانی شدند. در نتیجه شیوع کرونا و عدم رسیدگی زندانبانان جان این اسرا یعنی زندانیان سیاسی را بطور جدی به خطر انداخته است. بیشک از این رژیم جنایتکار بعید نیست که آگاهانه چنین برخوردی با زندانیان سیاسی در پیش گرفته است. مثلاً در زندان فشافویه زندانبانان تعداد زیادی از دارویش گنابادی را به بند قرنطینه کرونایی ها منتقل نمودند که معنایی جز تلاش آگاهانه مسئولین زندان جهت تسریع مرگ آن ها ندارد.

در هر جامعه ای ، شرایط زندان انعکاسی از اوضاع سیاسی - اجتماعی آن جامعه می باشد. بنابراین آن چه در زندان های جمهوری اسلامی می گذرد ، جلوه آشکاری است از جهنمی که این رژیم جنایتکار در کل جامعه شکل داده است. همان طور که مردم ما شاهدند، جمهوری اسلامی در سطح جامعه نتوانسته اقدامات موثری جهت جلوگیری از اشاعه ویروس کشنده کرونا اتخاذ کند و بر عکس با سیاست هایش باعث تسریع گسترش یک بلای مرگبار بر جان توده ها شده است. این واقعیت دهشتناک، در برخوردهای دژخیمان حاکم در زندان ها هم مصداق دارد. در شرایط شیوع کرونا، زندان ها به سلاح خانه خاموش زندانیان تبدیل شده است. واقعیتی که بار دیگر نشان می دهد که هرگونه بهبود و خلاصی از مصیبت های موجود ، به نابودی کرونای جمهوری اسلامی گره خورده است.

نابود باد رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!

چریکهای فدایی خلق ایران

۱۹ فروردین ۱۳۹۹ - ۷ آپریل ۲۰۲۰